

Napkelte és napnyugta

1. Feladat. Készítsünk egy `Nap_ekl` nevű (Matlab) függvényt, ami kiszámítja egy tetszőlegesen választható JD (julián-dátummal adott) időpontra, a Nap ekliptikai koordinátáit!

Bemenet:

JD — Julián dátum.

Eredmények:

(L, B) — a Nap ekliptikai koordinátái, fokokban kifejezve.

Példa:

```
>> Nap_ekl(2458942.7850) = 13.990554105272828    0
```

2. Feladat. Készítsünk egy `Nap_equ` nevű (Matlab) függvényt, ami kiszámítja egy tetszőlegesen választható JD (julián-dátummal adott) időpontra, a Nap ekvatoriális (második egyenlítői) koordinátáit!

Bemenet:

JD — Julián dátum.

Eredmények:

(α, δ) — a Nap ekvatoriális koordinátái: $\alpha(RA)$ — órákban, illetve $\delta(Dec)$ — fokokban kifejezve.

Példa:

```
>> Nap_equ(2458942.875) = 0.863906287503828    5.552314928465703
```

3. Feladat. Készítsünk egy `kel_nyugszik`($\alpha, \delta, \varphi, h$) (Matlab) függvényt, ami kiszámítja egy tetszőlegesen választható (α, δ) ekvatoriális koordinátájú égitest, megadott h horizont feletti magasságon való keltének és nyugtának csillagidejét és azimut szögét, ha a megfigyelő a φ földrajzi szélességen található!

Bemenet:

(α, δ) — az égitest ekvatoriális koordinátái: $\alpha(RA)$ — órákban, illetve $\delta(Dec)$ — fokokban kifejezve;

φ — a megfigyelési pont földrajzi szélessége — fokokban kifejezve;

h — horizont feletti magasság — fokokban kifejezve.

Eredmények:

$(s_k, A_k, s_{ny}, A_{ny})$ — az égitest keltének és nyugtának csillagideje (s_k, s_{ny}) órában kifejezve $[0, 24)$, illetve (A_k, A_{ny}) azimut szöge fokokban kifejezve.

Példa:

```
>> kel_nyugszik(4.5, 15, 45, 0) =    21.4638    248.5293    11.5362    111.4707
```

4. Feladat. Készítsünk egy `KN` nevű (Matlab) függvényt, ami kiszámítja egy tetszőlegesen választható, dátumra (év, hó, nap), a (λ, φ) földrajzi koordinátájú helyre a napkelte és napnyugta helyi hivatalos idejét (percnyi pontossággal)!

Bemenet:

$date$ — érvényes dátum [év, hónap, nap];

(λ, φ) — földrajzi koordináták [fokokban];

k — időzóna száma (eltérés az UT-től);

Eredmények:

t_1 — napkelte időpontja [óra:perc];

t_2 — napnyugta időpontja [óra:perc].

Tesztelés:

Az eredmények ellenőrzésére használhatók a <https://www.timeanddate.com/astronomy/> címmel elérhető adatok.

Megjegyzés. Mivel a Nap folyamatosan változtatja éggömbi helyzetét, a feladat legegyszerűbb megoldása az, ha ciklus(ok) segítségével keressük azokat az időpontokat, amikor a Nap horizont feletti magassága a $-0^\circ 50'$ értéken áthalad.

Megfelelő határok között változó JD hez kiszámoljuk a Nap különböző koordinátáit: $(L(JD), 0)$ ekliptikai $\rightarrow (\alpha, \delta)$ ekvatoriális $\rightarrow (A, h)$ horizontális, majd az így kapott h horizont fölötti magasságot vizsgáljuk.

A Nap ekliptikai koordinátái

A Föld keringése a Nap körül azt eredményezi, hogy egy év során a Nap látszólagosan leír egy főkört az éggömbön, az ún. ekliptikát. Vagyis a Nap éggömbi koordinátái folyamatosan változnak.

Másfelől az is ismert, hogy Kepler első két törvénye értelmében a Föld keringése a Nap körül egy elliptikus pályán történik, a felületi törvény szerint, vagyis a Nap–Föld vezérsugát által súrolt terület az idővel arányosan nő. Tehát a mozgás sebessége nem egyenletes, így a Nap látszólagos éggömbi útja sem egyenletes. A Nap ekliptikai hosszúságának pontos meghatározása az elliptikus mozgás részletesebb vizsgálatát igényeli.

A napkelte és napnyugta időpontjának meghatározására elegendő a Nap helyzetének alább megadott közelítő képlettel kiszámítani az ekliptikai hosszúságát (L).

Előbb közelítjük a Nap M középanomáliáját egy T időpontra (ahol T a 2000. jan. 1. 12 órá (UT) óta eltelt Julián-évszázadok száma):

A Nap középanomáliája:

$$\begin{aligned} M &= 0.993133 + 99.997361 * T; \\ M_{frac} &= M - \text{floor}(M); \\ M_{rad} &= 2 * \pi * (M_{frac}); \end{aligned}$$

A Nap ekliptikai koordinátái:

$$\begin{aligned} L &= 0.7859453 + M_{rad}/(2 * \pi) + (6893 * \sin(M_{rad}) + 72 * \sin(2 * M_{rad}) + 6191 * T)/1296000; \\ L_{frac} &= L - \text{floor}(L); \\ L_{rad} &= 2 * \pi * (L_{frac}); \\ L_{fok} &= L_{rad} * 180/\pi; \\ B_{fok} &= 0; \end{aligned}$$

Égitestek kelte és nyugta

Egy égitest felkeltének és lenyugvásának feltétele – első közelítésben – az, hogy a pontszerű égitest a megfigyelő horizontján legyen, vagyis a horizont fölötti magasság éppen $h = 0$ legyen. Ekkor a horizontális és órakoordináták kapcsolata alapján

$$\cos t = -\tan \varphi \tan \delta, \quad (1)$$

$$\sin A = \cos \delta \sin t, \quad (2)$$

$$\cos A = \sin \varphi \cos \delta \cos t - \cos \varphi \sin \delta, \quad (3)$$

Az (1) és (3) összefüggések alapján

$$\cos A = -\frac{\sin \delta}{\cos \varphi}, \quad (4)$$

ahonnan az égitest felkelési és lenyugvási helyének azimutja a horizonton:

$$\begin{aligned} A_{nyugta} &= \arccos\left(-\frac{\sin \delta}{\cos \varphi}\right), \\ A_{kelte} &= 360 - A_{nyugta} \quad [\text{fokokban}]. \end{aligned}$$

Az égitest kéltének és nyugtának csillagideje a (1) összefüggés alapján – az

$$s = t + \alpha$$

összefüggés figyelembevételével:

$$\begin{aligned} s_{kelte} &= \alpha - \arccos(-\tan \varphi \tan \delta) + 24, \\ s_{nyugta} &= \alpha + \arccos(-\tan \varphi \tan \delta) \quad [\text{órákban, mod } 24]. \end{aligned}$$

Korrekciók

Az égitestek felkelési és lenyugvási helyének és idejének a meghatározásakor figyelembe kell venni néhány jelenséget, amelyek módosítják az égitestek látszólagos éggömbi helyzetét (pl. refrakció, nem pontszerű kép, parallaxis).

Refrakció

A horizont közelében a csillagászati refrakció következtében az égitestek magasabban látszanak, mint valódi helyük. A horizontban a refrakció mértéke $\rho_{h=0} = 34'$. Így az égitestek kelténél a feltétel nem $h = 0$, hanem $h = -\rho_{h=0} = -34'$. Ezt minden égitest esetében figyelembe kell venni.

Látszó átmérő

A Nap és a Hold esetében figyelembe kell venni, hogy ezek az égitestek nem pontszerűek, hanem $d = 31 - 32'$ látszó átmérőjű korong alakúak. Így ezek az égitestek a horizontot akkor súrolják már alólról, amikor $h = -d/2$. A Nap esetében $-d/2 = -16'$, míg a Hold esetében $-d/2 = -15'$.

Parallaxis

A Hold esetében arra is tekintettel kell lennünk, hogy a Hold közelsége miatt a geocentrikus és topocentrikus koordináták között az eltérés nem elhanyagolható. Ebben az esetben a geocentrikus és topocentrikus horizont feletti magasságok különbsége pontosan

$$h_O - h = \pi_{Hold} = \arcsin\left(\frac{6378}{384400}\right) = 57'.$$

A csillagok, Nap és bolygók napi parallaxisának mértéke már kis mértékben befolyásolja azok keltének és nyugtának helyét és idejét. Például a Nap esetében a napi parallaxis értéke

$$\pi_{Nap} = \arcsin\left(\frac{6378}{149600000}\right) = 0',15,$$

amelynek hatása elhanyagolható.

Összegzésként megállapíthatjuk, hogy különböző esetekben az égitestek felkelési és lenyugvási pillanatának és helyének alapfeltétele az illető égitest horizont fölötti magasságára a következő:

Horizont fölötti magasság	Nap	Hold	Bolygók és csillagok
$h_{K/Ny} =$	$-0^\circ 50'$	$+0^\circ 08'$	$-0^\circ 34'$

Mivel a hajnali és esti égen az átmenet a sötétség és világosság között fokozatos, kiszámíthatjuk a különböző szürkületek kezdetének és végének időpontját is. Ezeknek feltételei:

- csillagászati szürkület: $h_\odot = -18^\circ$,
- hajózási szürkület: $h_\odot = -12^\circ$,
- polgári szürkület: $h_\odot = -6^\circ$.

Ezekhez az értékekhez – egyezmény szerint – nem adnak további korrekciókat, a tiszta geometriai feltételeket alkalmazzuk.

Égitestek keltének és nyugtának csillagideje és azimutja

A kordináta-transzformációknál levezetett (2.27) rendszer harmadik összefüggése alapján az égitestek óraszöge kifejezhető a

$$\cos t = \frac{\sin h - \sin \varphi \sin \delta}{\cos \varphi \cos \delta} \quad (5)$$

összefüggéssel, amelynek alapján kiszámítható egy φ földrajzi szélességen megfigyelt δ deklinációjú égitest t óraszöge, amikor az h horizont fölötti magasságon látható. A

$$\tau = \arccos \left(\frac{\sin h - \sin \varphi \sin \delta}{\cos \varphi \cos \delta} \right)$$

összefüggéssel meghatározott érték segítségével az égitest adott horizont fölötti magasságon való tartózkodási pillanatainak helyi csillagideje az

$$s_{1,2} = \alpha \mp \tau$$

összefüggésekkel határozható meg. Ha h az α rektaszcenziójú égitest keltét/nyugtát meghatározó kritikus horizont fölötti magasság, akkor az égitest felkeltének és lenyugvásának csillagideje:

$$s_K = \alpha - \tau,$$

$$s_{Ny} = \alpha + \tau.$$

Az égitestek azimut szöge – azok keltének, illetve nyugtának időpontjában – a következő összefüggéssel határozható meg:

$$\cos A = \frac{\sin \varphi \cos \delta \cos t - \cos \varphi \sin \delta}{\cos h}.$$